

Marek

¹ Počátek evangelium Ježíše Krista, Syna Božího; ² Jakož psáno jest v Prorocích: Aj, já posílám anděla svého před tváří tvou, kterýž připraví cestu tvou před tebou. ³ Hlas volajícího na poušti: Připravujte cestu Páně, přímé čiňte stezky jeho. ⁴ Křtil Jan na poušti a kázal křest pokání na odpuštění hříchů. ⁵ I vycházeli k němu ze vsí krajiny Židovské i Jeruzalémští, a křtili se od něho všickni v Jordáně řece, vyznávající hříchy své. ⁶ Byl pak Jan odín srstmi velbloudovými, a pás kožený na bedrách jeho, a jídal kobylky a med lesní. ⁷ A kázal, řka: Za mnou jde silnější mne, kteréhožto nejsem hoden, sehna se, rozvázati řeménka u obuvi jeho. ⁸ Já zajisté křtil jsem vás vodou, ale onť vás křtíti bude Duchem svatým. ⁹ I stalo se v těch dnech, přišel Ježíš z Nazaréту Galilejského, a pokřtěn jest v Jordáně od Jana. ¹⁰ A hned vystoupě z vody, uzřel nebesa otevřená a Ducha jakožto holubici, sstupujícího na něj. ¹¹ A hlas stal se s nebe: Ty jsi ten můj milý Syn, v němž mi se dobře zalíbilo. ¹² A ihned ho Duch vypudil na poušť. ¹³ I byl tam na poušti čtyřiceti dnů, a pokoušín byl od satana; a byl s zvěří, a andělé přisluhovali jemu. ¹⁴ Když pak byl vsazen Jan do žaláře, přišel Ježíš do Galilee, zvěstuje evangelium království Božího, ¹⁵ Pravě: Že se naplnil čas, a přiblížilo se království

Boží. Ěiňte pokání, a věřte evangelium. ¹⁶ A chodě podle moře Galilejského, uzřel Šimona a Ondřeje bratra jeho, ani pouštějí síti do moře, nebo rybáři byli. ¹⁷ I řekl jim Ježíš: Pojdte za mnou, a učiním vás rybáře lidí. ¹⁸ A oni hned opustivše síti své, šli za ním. ¹⁹ A pošed odtud maličko, uzřel Jakuba Zebedeova, a Jana bratra jeho, kteříž také byli na lodí tvrdíce síti své; ²⁰ A hned povolal jich. A oni opustivše otce svého Zebedea na lodí s pacholky, šli za ním. ²¹ I vešli do Kafarnaum. A hned v sobotu šel Ježíš do školy, a učil. ²² I divili se náramně učení jeho; nebo učil je, jako moc maje, a ne jako zákoníci. ²³ I byl v škole jejich člověk, posedlý duchem nečistým. I zvolal, ²⁴ Řka: Ale což jest tobě do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi zatratiti nás; znám tě, kdo jsi, a vím, že jsi ten svatý Boží. ²⁵ I přimluvil mu Ježíš, řka: Umlkniž a vyjdi z něho. ²⁶ I polomcovav jím duch nečistý a křiče hlasem velikým, vyšel z něho. ²⁷ I lekli se všickni, takže se tázali mezi sebou, řkouce: I co jest toto? Jakéž jest toto nové učení, že tento mocně duchům nečistým rozkazuje, a poslouchají ho? ²⁸ I roznesla se pověst o něm hned po vší krajině Galilejské. ²⁹ A hned vyšedše ze školy, přišli do domu Šimonova a Ondřejova s Jakubem a s Janem. ³⁰ Šimonova pak svegruše ležela, majíc zimnici. A hned jemu pověděli o ní. ³¹ A přistoupiv, pozdvihl jí, ujav ji za ruku její, a hned přestala jí zimnice. I posluhovala jim. ³² Večer pak již při západu slunce, nosili k němu všechny nemocné i ďábelníky. ³³ A bylo se

všecko město sběhlo ke dveřům. ³⁴ I uzdravoval mnohé ztrápené rozličnými neduhy, a ďábelství mnohá vymítal, a nedopustil mluvití ďáblům; nebo znali ho. ³⁵ A přede dnem velmi ráno vstav Ježíš, vyšel, a šel na pusté místo, a tam se modlil. ³⁶ I šel za ním Šimon i ti, kteříž s ním byli. ³⁷ A když jej našli, řekli jemu: Všickni tě hledají. ³⁸ I dí jim: Pojdmež do okolních městeček, abych i tam kázal. Nebo na to jsem přišel. ³⁹ I kázal v školách jejich ve vsi Galileji, a ďábelství vymítal. ⁴⁰ Tedy přišel k němu malomocný, prose ho, a klekna před ním, řekl jemu: Pane, chceš-li, můžeš mne očistiti. ⁴¹ Ježíš pak slitovav se, vztáhl ruku, dotekl se ho a řekl jemu: Chci, buď čist. ⁴² A když to řekl, hned odstoupilo od něho malomocenství, a očištěn jest. ⁴³ I pohroziv mu, hned ho odbyl, ⁴⁴ A řekl mu: Vizíš, abys nižádnému nic nepravil. Ale jdi, ukaž se knězi, a obětuj za očištění své to, což přikázal Mojžíš, na svědectví jim. ⁴⁵ On pak vyšed, počal vypravovati mnoho a ohlašovati tu věc, takže již nemohl Ježíš do města zjevně vjíti, ale vně na místech pustých byl. I scházeli se k němu odevšad.

2

¹ A opět všel do Kafarnaum po několika dnech. I uslyšáno jest, že by doma byl. ² A hned sešlo se jich množství, takže již nemohli ani ke dveřům. I mluvil jim slovo. ³ Tedy přijdou k němu někteří, nesouce šlakem poraženého, kterýžto ode čtyř nesen byl. ⁴ A když k němu nemohli pro zástupy,

loupali střechu, kdež byl Ježíš, a probořivše půdu, spustili po provazích dolů ložce, na němž ležel šlakem poražený. ⁵ A vida Ježíš víru jejich, dí šlakem poraženému: Synu, odpouštějí se tobě hříchové tvoji. ⁶ A byli tu někteří z zákoníků, sedíce a myslíce v srdcích svých: ⁷ Co tento tak mluví rouhavě? Kdo můž odpustiti hřichy, jedině sám Bůh? ⁸ To hned poznav Ježíš duchem svým, že by tak přemýšlovali sami v sobě, řekl jim: Proč o tom přemýšlujete v srdcích svých? ⁹ Co jest snáze říci šlakem poraženému: Odpouštějí se tobě hříchové, čili říci: Vstaň a vezmi lože své a chod? ¹⁰ Ale abyste věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštěti hřichy, dí šlakem poraženému: ¹¹ Toběť pravím: Vstaň, a vezmi lože své, a jdi do domu svého. ¹² I vstal hned, a vzav lože své přede všemi, odšel, takže se děsili všickni, a chválili Boha, řkouce: Nikdy jsme toho neviděli. ¹³ I vyšel opět k moři, a všecken zástup přicházel k němu, i učil je. ¹⁴ A pomíjeje Ježíš, uzřel Léví syna Alfeova, sedícího na cle. I dí jemu: Pojď za mnou. A on vstav, šel za ním. ¹⁵ I stalo se, když seděl za stolem v domu jeho, že i publikáni mnozí a hříšníci seděli spolu s Ježíšem a s učedníky jeho; neb mnoho jich bylo, a šlo za ním. ¹⁶ Zákoníci pak a farizeové vidouce, že jedl s publikány a s hříšníky, řekli učedníkům jeho: Což jest toho, že s publikány a hříšníky jí a pije Mistr váš? ¹⁷ To uslyšav Ježíš, dí jim: Nepotřebují zdraví lékaře, ale nemocní. Nepřišelť jsem volati spravedlivých, ale hříšných ku pokání. ¹⁸ Učedníci pak Janovi

a farizejští postívali se. I přišli a řekli jemu: Proč učedníci Janovi a farizejští postí se, a tvoji učedníci se nepostí? ¹⁹ I řekl jim Ježíš: Kterakž mohou synové Ženichovi postiti se, když jest s nimi Ženich? Dokavadž mají s sebou Ženicha, nemohouť se postiti. ²⁰ Ale přijdouť dnové, když od nich odjat bude Ženich, a tehdáž se budou postiti v těch dnech. ²¹ Ano nižádný záplaty sukna nového nepřišívá k rouchu starému; jinak odtrhne ta záplata nová od starého ještě něco, i bývá větší díra. ²² A žádný nevlévá vína nového do nádob starých; jinak rozpučí nové víno nádoby, a tak víno se vyleje, a nádoby se pokazí. Ale víno nové má lito býti do nádob nových. ²³ I stalo se, že šel Ježíš v sobotu skrze obilí, i počali učedníci jeho jdouce vymínati klasy. ²⁴ Tedy farizeové řekli jemu: Pohleď, coť činí učedníci tvoji, čehož nesluší činiti v sobotu. ²⁵ I řekl jim: Nikdy-liž jste nečtli, co učinil David, když nouze byla, a lačněl, on i ti, kteříž s ním byli? ²⁶ Kterak všel do domu Božího za Abiataru nejvyššího kněze, a jedl chleby posvátné, (jichžto neslušelo jísti než samým kněžím,) a dal i těm, kteříž s ním byli? ²⁷ I pravil jim: Sobota pro člověka učiněna jest, a ne člověk pro sobotu. ²⁸ Protož Syn člověka jest pánem také i soboty.

3

¹ I všel opět do školy, a byl tu člověk, maje ruku uschlou. ² I šetřili ho, uzdraví-li jej v sobotu, aby ho obžalovali. ³ I řekl tomu člověku, kterýž měl uschlou ruku: Vstaň a pojď sem do

prostředku. ⁴ I dí jim: Sluší-li v sobotu dobře činiti, čili zle, život zachovati, čili zamordovati? Ale oni mlčeli. ⁵ A pohleděv na ně vůkol hněvivě, zarmoutiv se nad tvrdostí srdce jejich, řekl člověku: Vztáhni ruku svou. I vztáhl, a učiněna jest ruka jeho zdravá, jako i druhá. ⁶ A vyšedše farizeové, hned s herodiány radu učinili proti Ježíšovi, kterak by ho zahubili. ⁷ Ježíš pak s učedníky svými poodšel k moři, a veliké množství od Galilee šlo za ním, i z Judstva, ⁸ I od Jeruzaléma, i od Idumee, i z Zajordání; i ti, kteříž byli okolo Týru a Sidonu, množství veliké, slyšíce, kteraké věci činí, přišli k němu. ⁹ I rozkázal učedníkům svým, aby lodičku ustavičně nahotově měli, pro zástup, aby ho tak netiskli. ¹⁰ Nebo mnohé uzdravoval, takže naň padali, aby se ho dotýkali, kteřížkoli měli jaké neduhy. ¹¹ A duchové nečistí, jakž ho zazřeli, padali před ním a křičeli, řkouce: Ty jsi Syn Boží. ¹² A on velmi jim přimlouval, aby ho nezjevovali. ¹³ I vstoupil na horu, a povolal k sobě těch, kterýchž se jemu vidělo; i přišli k němu. ¹⁴ I ustanovil jich dvanácte, aby s ním byli, aby je poslal kázati, ¹⁵ A aby měli moc uzdravovati nemoci a vymítati ďábelství: ¹⁶ A nejprve Šimona, jemuž dal jméno Petr, ¹⁷ A Jakuba Zebedeova, a Jana bratra Jakubova, (a dal jim jméno Boanerges, to jest synové hromovi,) ¹⁸ A Ondřeje, a Filipa, a Bartoloměje, a Matouše, a Tomáše, a Jakuba Alfeova, a Taddea, a Šimona Kananejského, ¹⁹ A Jidáše Iškariotského, kterýž i zradil jej. I šli s ním domů. ²⁰ A vtom

opět sšel se zástup, takže nemohli ani chleba pojísti. ²¹ A slyšavše o tom příbuzní jeho, přišli, aby jej vzali; nebo pravili, že by se smyslem pominul. ²² Zákoníci pak, kteříž byli přišli od Jeruzaléma, pravili, že Belzebuba má a že v knížeti ďábelském vymítá ďábly. ²³ A povolav jich, mluvil k nim v podobenstvích: Kterak může satan satana vymítati? ²⁴ A jestliže království v sobě se rozdvojí, nemůže státi království to. ²⁵ A rozdvojí-li se dům proti sobě, nebude moci dům ten státi. ²⁶ Tak jestliže jest povstal satan sám proti sobě, a rozdvojen jest, nemůže státi, ale konec bere. ²⁷ Nižádný nemůže nádobí silného reka, vejda do domu jeho, rozebrati, leč by prve silného toho svázal; a tehdyť dům jeho zloupí. ²⁸ Amen pravím vám, že všickni hříchové odpuštění budou synům lidským, i rouhání, jímž by se rouhali, ²⁹ Ale kdo by se rouhal proti Duchu svatému, nemá odpuštění na věky, ale hoden jest věčného odsouzení. ³⁰ Nebo pravili: Že ducha nečistého má. ³¹ Tedy přišla matka jeho a bratří, a stojíce vně, poslali k němu, aby ho vyvolali. ³² A seděl okolo něho zástup. I řekli jemu: Aj, matka tvá a bratří tvoji vně hledají tebe. ³³ Ale on odpověděl jim, rka: Kdo jest matka má a bratří moji? ³⁴ A obezřev učedníky vůkol sedící, řekl: Aj, matka má a bratří moji. ³⁵ Nebo kdož by koli činil vůli Boží, tenť jest bratr můj, i sestra, i matka má.

4

¹ A opět počal Ježíš učiti u moře. I shromáždil

se k němu zástup mnohý, takže vstoupiv na lodí, seděl na moři, a všecken zástup byl na zemi podle moře. ² I učil je mnohým věcem v podobenstvích, a pravil jim v učení svém: ³ Slyšte. Aj, vyšel rozsevač, aby rozsíval. ⁴ I stalo se v tom rozsívání, že jedno padlo podle cesty, a přiletělo ptactvo nebeské, i szobali je. ⁵ A jiné padlo na místo skalnaté, kdežto nemělo mnoho země, a hned vzešlo; neb nemělo hlubokosti země. ⁶ A když vyšlo slunce, uvadlo, a protože nemělo kořene, uschlo. ⁷ A jiné padlo mezi trní; i zrostlo trní, a udusilo je. I nevydalo užitku. ⁸ Jiné pak padlo v zemi dobrou, a dalo užitek vzhůru vstupující a rostoucí; přineslo zajisté jedno třidcátý, a jiné šedesátý, a jiné pak stý. ⁹ I pravil jim: Kdo má uši k slyšení, slyš. ¹⁰ A když pak byl sám, tázali se ho ti, kteříž při něm byli, se dvanácti, na to podobenství. ¹¹ I řekl jim: Vámť jest dáno, znáti tajemství království Božího, ale těm, kteříž jsou vně, v podobenství všecko se děje, ¹² Aby hledíce, hleděli, a neuzřeli, a slyšíce, slyšeli, a nesrozuměli, aby se snad neobrátili, a byli by jim odpuštění hříchové. ¹³ I dí jim: Neznáte podobenství tohoto? A kterakž pak jiná všechna podobenství poznáte? ¹⁴ Rozsevač, ten slovo rozsívá. ¹⁵ Titot pak jsou, ješto podle cesty símě přijímají, kdežto se rozsívá slovo, kteréž když oni slyší, ihned přichází satan a vynímá slovo, kteréž vsáto jest v srdcích jejich. ¹⁶ A tak podobně ti, kteříž jako skalnatá země posáti jsou, kteřížto jakž uslyší slovo, hned s radostí přijímají je. ¹⁷ Než

nemají kořene v sobě, ale jsou časní; potom když vznikne soužení a protivenství pro slovo Boží, hned se horší. ¹⁸ A tito jsou, jenž mezi trní posáti jsou, kteříž ač slovo slyší, ¹⁹ Ale pečování tohoto světa a oklamání zboží, a jiné žádosti zlé k tomu přistupující, udušují slovo, takže bez užitku bývá. ²⁰ Titoť pak jsou, jenž v zemi dobrou símě přijali, kteříž slyší slovo Boží, a přijímají, a užitek přinášejí, jedno třidcátý, a jiné šedesátý, a jiné stý. ²¹ Dále pravil jim: Zdali rozsvícena bývá svíce, aby postavena byla pod nádobu nebo pod postel? Však aby na svícen vstavena byla. ²² Nebo nic není skrytého, co by nebylo zjeveno; aniž jest co tak ukrytého, aby najevo nevyšlo. ²³ Jestliže kdo má uši k slyšení, slyš. ²⁴ I mluvil k nim: Vizte, co slyšíte. Kterou měrou budete měřiti, touť vám bude odměřeno, a přidáno bude vám poslouchajícím. ²⁵ Nebo kdožť má, tomu bude dáno; a kdo nemá, i to, což má, bude od něho odjato. ²⁶ I pravil jim: Tak jest království Boží, jako kdyby člověk uvrhl símě v zemi. ²⁷ A spal by, a vstával by ve dne i v noci, a semeno by vzešlo a vzrostlo, jakž on neví. ²⁸ Nebo sama od sebe země plodí, nejprv bylinu, potom klas, potom plné obilé v klasu. ²⁹ A když sežrá úroda, ihned přičiní srp; neboť jest nastala žeň. ³⁰ I řekl opět: K čemu připodobníme království Boží? Aneb kterému podobenství je přirovnáme? ³¹ Jest jako zrno horčičné, kteréžto, když vsáto bývá v zemi, menší jest ze všech semen, kteráž jsou na zemi. ³² Ale když vsáto bývá, roste, a bývá větší než

všecky byliny, a činit' ratolesti veliké, takže pod stínem jeho mohou sobě ptáci nebeští hnízda dělati. ³³ A takovými mnohými podobenstvími mluvil jim slovo, jakž mohli slyšeti. ³⁴ A bez podobenství nemluvil jim, učedníkům pak svým soukromí vykládal všechno. ³⁵ I řekl jim v ten den, když již bylo večer: Plavme se na druhou stranu. ³⁶ A nechavše zástupu, pojali jej, tak jakž byl na lodičce. Ale i jiné lodičky byly s ním. ³⁷ Tedy stala se bouře veliká od větru, až se vlny na lodí valily, takže se již naplňovala lodí. ³⁸ A on z zadu na lodí spal na podušce. I zbudili jej, a řekli jemu: Mistře, což pak nic nedbáš, že hyneme? ³⁹ I probudiv se, přimluvil větru a řekl moři: Umlkni a upokoj se. I přestal vítr, a stalo se utišení veliké. ⁴⁰ I řekl jim: Proč se tak bojíte? Což ještě nemáte víry? ⁴¹ I báli se bázní velikou, a pravili jeden k druhému: Hle kdo jest tento, že i vítr i moře poslouchají jeho?

5

¹ Tedy přeplavili se přes moře do krajiny Gadarenských. ² A jakž vyšel z lodí, hned se s ním potkal člověk z hrobů, maje ducha nečistého. ³ Kterýž bydlil v hrobích, a aniž ho kdo již mohl řetězy svázati, ⁴ Nebo často jsa pouty a řetězy okován, polámal řetězy a pouta roztrhal, a žádný nemohl ho zkrotiti. ⁵ A vždycky ve dne i v noci na horách a v hrobích byl, křiče a tepe se kamením. ⁶ Uzřev pak Ježíše z daleka, běžel a poklonil se jemu, ⁷ A křiče hlasem velikým, řekl: Co jest tobě do mne, Ježíši,

Synu Boha nejvyššího? Zaklínám tě skrze Boha, abys mne netrápil. ⁸ (Nebo pravil jemu: Vyjdiž, duchu nečistý, z člověka tohoto.) ⁹ I otázal se ho: Jakť říkají? A on odpovídaje, řekl: Množství jméno mé jest, neb jest nás mnoho. ¹⁰ I prosil ho velmi, aby jich nevyháněl z té krajiny. ¹¹ Bylo pak tu při horách stádo vepřů veliké pasoucích se. ¹² I prosili ho všickni ti ďáblové, řkouce: Pusť nás do vepřů, ať do nich vejdemo. ¹³ I povolil jim hned Ježíš. A vyšedše duchové nečistí, vešli do vepřů. I běželo to stádo s vrchu dolů do moře, (a bylo jich ke dvěma tisícům,) i ztonuli v moři. ¹⁴ Ti pak, kteříž ty vepře pásli, utekli a oznámili to v městě i ve všech. I vyšli lidé, aby viděli, co je se to stalo. ¹⁵ I přišli k Ježíšovi, a uzřeli toho, kterýž byl trápen od ďábelství, an sedí, odín jsa a maje zdravý rozum, toho totiž, kterýž měl tmu ďáblů. I báli se. ¹⁶ A kteříž to viděli, vypravovali jim, kterak se stalo tomu, kterýž měl ďábelství, i o vepřích. ¹⁷ Tedy počali ho prositi, aby odšel z krajin jejich. ¹⁸ A když vstoupil na lodí, prosil ho ten, kterýž trápen byl od ďábelství, aby byl s ním. ¹⁹ Ježíš pak nedopustil mu, ale řekl jemu: Jdi k svým do domu svého, a zvěstuj jim, kterak jest veliké věci učinil tobě Hospodin, a slitoval se nad tebou. ²⁰ I odšel, a počal ohlašovati v krajině Desíti měst, kterak veliké věci učinil mu Ježíš. I divili se všickni. ²¹ A když se přeplavil Ježíš na lodí zase na druhou stranu, sšel se k němu zástup mnohý. A on byl u moře. ²² A aj, přišel jeden z knížat školy Židovské, jménem Jairus, a uzřev jej, padl

k nohám jeho, ²³ A velmi ho prosil, řka: Dcerka má skonává. Prosím, pojd', vlož na ni ruce, aby uzdravena byla, a buď živá. ²⁴ I šel s ním, a zástup mnohý šel za ním, i tiskli jej. ²⁵ (Tedy žena jedna, kteráž tok krve měla dvanácte let, ²⁶ A mnoho byla trápena od mnohých lékařů, a vynaložila všecken statek svůj, a nic jí bylo neprospělo, ale vždy se hůře měla, ²⁷ Uslyšavši o Ježíšovi, přišla v zástupu pozadu, a dotkla se roucha jeho. ²⁸ Neb řekla byla: Dotknu-li se jen roucha jeho, uzdravena budu. ²⁹ A hned přestal jest krvotok její, a pocítila na těle, že by uzdravena byla od neduhu svého. ³⁰ A hned Ježíš poznáv sám v sobě, že jest moc vyšla z něho k uzdravení, obrátiv se v zástupu, řekl: Kdo se dotekl roucha mého? ³¹ I řekli mu učedníci jeho: Vidíš, že tě zástup tiskne, a pravíš: Kdo se mne dotekl? ³² I hleděl vůkol, aby ji uzřel, která jest to učinila. ³³ Ta pak žena s bázni a s třesením, věduci, co se stalo při ní, přistoupila a padla před ním, a pověděla mu všecku pravdu. ³⁴ On pak řekl jí: Dcero, víra tvá tě uzdravila, jdiž u pokoji, a buď zproštěna od trápení svého.) ³⁵ A když on ještě mluvil, přišli někteří z domu knížete školy, řkouce: Dcera tvá umřela, proč již zaměstnáváš Mistra? ³⁶ Ježíš pak, hned jakž uslyšel to, což oni mluvili, řekl knížeti školy: Neboj se, toliko věř. ³⁷ I nedal žádnému za sebou jíti, jedině Petrovi, Jakubovi a Janovi, bratru Jakubovu. ³⁸ I přišel do domu knížete školy, a viděl tam hluk, ano plačí a kvílí velmi. ³⁹ I všed tam, řekl jim: Co se bouříte a plačete?

Neumřelať jest děvečka, ale spí. ⁴⁰ I posmívali se jemu. On pak vyhnav všecky, pojal toliko otce a matku děvečky, a ty, kteříž s ním byli, i všel tam, kdež děvečka ležela. ⁴¹ A vzav ruku děvečky, řekl jí: Talitha kumi, jenž se vykládá: Děvečko, (tobět pravím,) vstaň. ⁴² A hned vstala děvečka, a chodila; nebo byla ve dvanácti letech. I zděsili se divením převelikým. ⁴³ A přikázal jim pilně, aby žádný o tom nezvěděl. I rozkázal jí dáti jísti.

6

¹ I vyšel odtud a přišel do vlasti své, a šli za ním učedníci jeho. ² A když bylo v sobotu, počal učiti v škole, a mnozí slyšíce, divili se, řkouce: Odkud tento má tyto věci? A jaká jest to moudrost, kteráž jest jemu dána, že i takové moci dějí se skrze ruce jeho? ³ Zdaliž tento není tesař, syn Marie, bratr Jakubův a Jozesův a Judův a Šimonův? A zdaliž nejsou i sestry jeho zde u nás? I zhoršili se na něm. ⁴ I řekl jim Ježíš: Není prorok beze cti, jediné v vlasti své a v rodině své a v domu svém. ⁵ I nemohl tu znamení žádného učiniti, jediné málo nemocných, vzkládaje na ně ruce, uzdravil. ⁶ I podivil se jejich nevěře, a obcházel vůkol po městečkách, uče. ⁷ A svolav dvanácte, počal je posílati po dvou a dvou, a dal jim moc nad duchy nečistými. ⁸ A přikázal jim, aby ničehož nebrali na cestu, jediné toliko hůl, ani mošny, ani chleba, ani na pase peněz, ⁹ Ale jen obuté míti nohy v střevíce, a aby neobláčeli dvou sukní. ¹⁰ A pravil jim: Kdežkoli vešli byste do domu, tu ostaněte, dokudž nevyšli byste odtud.

¹¹ A kdož by koli vás nepřijali, ani vás slyšeli, vyjdouce odtud, vyrazte prach z noh vašich na svědectví jim. Amen pravím vám: Lehčeji bude Sodomským a Gomorským v den soudný nežli městu tomu. ¹² Tedy oni vyšedše, kázali, aby pokání činili. ¹³ A ďábelství mnohá vymítali, a mazali olejem mnohé nemocné, a uzdravovali je. ¹⁴ A uslyšev o tom Herodes král, (neb zjevné učiněno bylo jméno jeho,) i pravil, že Jan Křtitel vstal z mrtvých, a protož se dějí divové skrze něho. ¹⁵ Jiní pak pravili, že jest Eliáš; a jiní pravili, že jest prorok, aneb jako jeden z proroků. ¹⁶ To uslyšev Herodes, řekl: Kteréhož jsem já sťal, Jana, tentě jest. Ontě z mrtvých vstal. ¹⁷ Ten zajisté Herodes byl poslal a jal Jana a vsadil jej do žaláře pro Herodiadu manželku Filipa bratra svého, že ji byl za manželku pojal. ¹⁸ Nebo pravil Jan Herodesovi: Neslušit tobě míti manželky bratra svého. ¹⁹ Herodias pak lest skládala proti němu, a chtěla jej o hrdlo připraviti, ale nemohla. ²⁰ Nebo Herodes ostýchal se Jana, věda jej býti muže spravedlivého a svatého. I šetřil ho, a slýchaje jej, mnoho i činil, a rád ho poslouchal. ²¹ A když přišel den příhodný, že Herodes, pamatuje den svého narození, učinil večeri knížatům svým a hejtmanům a předním mužům z Galilee, ²² A dcera té Herodiady tam vešla a tancovala, zalíbilo se Herodesovi i spoluhodovníkům, i řekl král děvečce: Pros mne, zač chceš, a dámť. ²³ I přísáhl jí: Že začkoli prositi budeš, dám tobě, by pak bylo až do polovice království mého. ²⁴ Ona pak

vyšedši, řekla mateři své: Zač budu prositi? A ona řekla: Za hlavu Jana Křtitele. ²⁵ A všedši hned s chvátáním k králi, prosila ho, řkuci: Chci, abys mi dal hned na míse hlavu Jana Křtitele. ²⁶ Král pak zarmoutiv se velmi, pro přísahu a pro spoluhodovníky nechtěl jí oslyšeti. ²⁷ I poslav hned kata, rozkázal přinésti hlavu Janovu. ²⁸ A on odšed, stál jej v žaláři, a přinesl hlavu jeho na míse, a dal ji děvečce, a děvečka dala mateři své. ²⁹ To uslyšavše učedníci jeho, přišli a vzali tělo jeho, a pochovali je v hrobě. ³⁰ Tedy sšedše se apoštolé k Ježíšovi, zvěstovali jemu všecko, i to, co činili, i co učili. ³¹ I řekl jim: Pojdte vy sami obzvláště na pusté místo, a odpočňte maličko. Nebo bylo množství těch, kteříž přicházeli a odcházeli, takže jsou ani k jídlu chvíle neměli. ³² I plavili se až na pusté místo soukromí. ³³ A vidouce je zástupové, že jdou pryč, poznali jej mnozí. I sběhli se tam ze všech měst pěšky, a předešli je, a shromáždili se k němu. ³⁴ Tedy vyšed Ježíš, uzřel zástup mnohý, a slitovalo mu se jich, že byli jako ovce, nemající pastýře. I počal je učiti mnohým věcem. ³⁵ A když se již prodlilo, přistoupivše k němu učedníci jeho, řekli: Pustět jest toto místo, a již se prodlilo, ³⁶ Rozpusť je, ať jdouce do okolních vesnic a městeček, nakoupí sobě chleba; nebo nemají, co by jedli. ³⁷ On pak odpověděv, řekl jim: Dejte vy jim jísti. I řkou jemu: Co tedy, jdouce koupíme za dvě stě grošů chleba, a dáme jim jísti? ³⁸ I dí jim: Kolik chlebů máte? Jděte a zvězte. A když zvěděli, řekli: Pět, a dvě rybě. ³⁹ I rozkázal jim,

aby se kázali posaditi všechněm po houfích na zelené trávě. ⁴⁰ I usadili se rozdílně, místy po stu a místy po padesáti. ⁴¹ A vzav těch pět chlebů a ty dvě rybě, popatřiv do nebe, dobrořečil, i lámal chleby, a dal učedníkům svým, aby kladli před ně. A dvě rybě rozdělil též mezi všecky. ⁴² I jedli všickni, a nasyceni jsou. ⁴³ Potom sebrali drobtů dvanácte košů plných, i z ryb. ⁴⁴ A bylo těch, kteříž jedli ty chleby, okolo pět tisíců mužů. ⁴⁵ A hned přinutil učedníky své vstoupiti na lodí, aby jej přešli přes moře do Betsaidy, až by on rozpustil zástup. ⁴⁶ A rozpustiv je, šel na horu, aby se modlil. ⁴⁷ A když bylo večer, byla lodí uprostřed moře, a on sám na zemi. ⁴⁸ A viděl je, a oni se s těžkostí plavili; (nebo byl vítr odporový jim.) A při čtvrtém bdění nočním přišel k nim, chodě po moři, a chtěl je pominouti. ⁴⁹ Oni pak uzřevše jej, an chodí po moři, domnívali se, že by obluda byla, i zkríkli. ⁵⁰ (Nebo jej všickni viděli, a zstrašili se.) A hned promluvil k nim a řekl jim: Doufejtež, jáť jsem, nebojte se. ⁵¹ I vstoupil k nim na lodí, a utišil se vítr; a oni náramně sami v sobě se děšili a divili. ⁵² Nebo nerozuměli byli, co se stalo při chlebích; bylo zajisté srdce jejich zhrublo. ⁵³ A když se přeplavili, přišli do země Genezaretské, a tu lodí přistavili. ⁵⁴ A když vyšli z lodí, hned jej poznali. ⁵⁵ A běhající po vsí krajině té, počali na ložcích k němu nositi nemocné, kdežkoli zvěděli o něm, že by byl. ⁵⁶ A kamžkoli vcházel do městeček neb do měst nebo do vsí, na ulicích kladli neduživé, a prosili ho, aby se aspoň podolka

roucha jeho dotkli. A kolikoz jich koli se jeho dotkli, uzdraveni byli.

7

¹ I sešli se k němu farizeové a někteří z zákoníků, kteříž byli přišli z Jeruzaléma. ² A uzřevše některé z učedníků jeho obecnýma rukama (to jest neumytýma) jísti chleby, reptali o to. ³ Nebo farizeové i všickni Židé nejedí, leč by ruce umyli, držíce ustanovení starších. ⁴ A z trhu přijdouce nejedí, leč se umyjí. A jiné mnohé věci jsou, kteréž přijali, aby zachovávali, jako umývání koflíků, žejdlíků a medenic i stolů. ⁵ Potom otázali se ho farizeové a zákoníci: Proč učedníci tvoji nezachovávají ustanovení starších, ale neumytýma rukama jedí chléb? ⁶ On pak odpověděv, řekl jim: Dobře o vás pokrytcích prorokoval Izaiáš, jakož psáno jest: Lid tento rty mne ctí, srdce pak jejich daleko jest ode mne. ⁷ Ale nadarmoť mne ctí, učíce učení, kterážto nejsou než ustanovení lidská. ⁸ Nebo opustivše přikázání Boží, držíte ustanovení lidská, totiž umývání žejdlíků a koflíků; a jiné mnohé věci těm podobné činíte. ⁹ I pravil jim: Èistě vy rušíte přikázání Boží, abyste ustanovení své zachovali. ¹⁰ Nebo Mojžíš pověděl: Cti otce svého i matku svou, a kdož by zlořečil otcí nebo mateři, ať smrtí umře. ¹¹ Ale vy pravíte: Řekl-li by člověk otcí neb mateři: Korban, to jest, dar, kterýžkoli jest ode mne, toběť prospěje, ¹² A nedopustíte mu nic více učiniti otcí svému nebo mateři své, ¹³ Rušíce

přikázání Boží ustanoveními vašimi, kteráž jste ustanovili. A mnohé těm podobné věci činíte. ¹⁴ I svolav všecken zástup, pravil jim: Slyšte mne všickni a rozumějte. ¹⁵ Nic není z zevnitřku vcházejícího do člověka, což by jej poskvrtiti mohlo; ale to, což pochází z něho, toť jest, což poskvrtňuje člověka. ¹⁶ Má-li kdo uši k slyšení, slyš. ¹⁷ A když všel do domu od zástupu, tázali se ho učedníci jeho o tom podobenství. ¹⁸ I řekl jim: Tak jste i vy nerozumní? Což nerozumíte, že všecko, což z zevnitřku do člověka vchází, nemůže ho poskvrtiti? ¹⁹ Nebo nevchází v srdce jeho, ale v břicho, a potom ven vychází, čistěci všeliké pokrmy. ²⁰ Ale pravil, že to, což pochází z člověka, to poskvrtňuje člověka. ²¹ Nebo z vnitřku z srdce lidského zlá myšlení pocházejí, cizoložstva, smilstva, vraždy, ²² Krádeže, lakomství, nešlechetnosti, lest, nestydatost, oko zlé, rouhání, pýcha, bláznovství. ²³ Všecky tyto zlé věci pocházejí z vnitřku a poskvrtňují člověka. ²⁴ A vstav odtud, odšel do končin Týru a Sidonu, a všed do domu, nechtěl, aby kdo o něm věděl, ale nemohl se tajiti. ²⁵ Nebo uslyševši o něm žena, jejížto dcerka měla ducha nečistého, přišla a padla k nohám jeho. ²⁶ (Byla pak ta žena pohanka, Syrofenitská rodem.) I prosila ho, aby ďábelství vyvrhl z její dcery. ²⁷ Ale Ježíš řekl jí: Nechať se prve nasytí synové; nebť není slušné vzíti chléb synů a vrci štěňatům. ²⁸ A ona odpověděla a řekla mu: Ovšem, Pane, nebo štěňátka jedí pod stolem drobty synů. ²⁹ I řekl jí: Pro tu řeč jdi, vyšloť jest ďábelství z tvé dcery.

³⁰ I odšedši do domu svého, nalezla děvečku, ana leží na loži, a dábelství z ní vyšlo. ³¹ Tedy odšed zase z končin Tyrských a Sidonských, přišel k moři Galilejskému, prostředkem krajin Desíti měst. ³² I přivedli jemu hluchého a němého, a prosili ho, aby na něj ruku vzložil. ³³ A pojav jej soukromí ven z zástupu, vložil prsty své v uši jeho, a plinuv, dotekl se jazyka jeho. ³⁴ A vzezřev k nebi, vzdechl, a řekl jemu: Effeta, to jest, otevři se. ³⁵ A hned otevříny jsou uši jeho, a rozvázán jest svazek jazyka jeho, i mluvil právě. ³⁶ I přikázal jim, aby žádnému nepravili. Ale jakžkoli on jim přikazoval, předce oni mnohem více ohlašovali. ³⁷ A převelmi se divili, řkouce: Dobře všechny věci učinil. I hluchým rozkázal slyšeti, i němým mluvíti.

8

¹ V těch dnech když opět velmi veliký zástup byl s ním, a neměli, co by jedli, svolav Ježíš učedníky své, řekl jim: ² Lítost mám nad zástupy; nebo již tři dni trvají se mnou a nemají, co by jedli. ³ A rozpustím-li je lačné do domů jejich, zhynou na cestě; nebo někteří z nich zdaleka přišli. ⁴ Odpověděli mu učedníci jeho: I odkud bude moci kdo tyto nakrmiti chleby zde na poušti? ⁵ I otázal se jich: Kolik chlebů máte? A oni řekli: Sedm. ⁶ I kázal zástupu posaditi se na zemi. A vzav sedm chlebů, díky učiniv, lámal a dával učedníkům svým, aby předkládali. I kladli před zástup. ⁷ A měli také rybiček maličko. Jichž požehnav, kázal i ty před

ně klásti. ⁸ I jedli a nasyceni jsou; a sebrali, což pozůstalo drobtů, sedm košů. ⁹ Těch pak, kteříž jedli, bylo okolo čtyř tisíců. I rozpustil je. ¹⁰ Potom hned vstoupiv na lodí s učedníky svými, přeplavil se do krajin Dalmanutských. ¹¹ I vyšli farizeové a počali se s ním hádati, hledající od něho znamení s nebe, pokoušejíce ho. ¹² A on vzdech duchem svým, dí: Co pokolení toto znamení hledá? Amen pravím vám: Nebude dáno znamení pokolení tomuto. ¹³ A opustiv je, vstoupil zase na lodí, i plavil se přes moře. ¹⁴ I zapomenuli s sebou vzítí chlebů, a neměli než jeden chléb s sebou na lodí. ¹⁵ Tedy přikazoval jim, řka: Vizte a pilně se šetřte kvasu farizejského a kvasu Herodesova. ¹⁶ I přemýšlovali, řkouce jeden k druhému: Chleba nemáme. ¹⁷ A znaje to Ježíš, řekl jim: Co přemýšlujete o tom, že chleba nemáte? Ještě neznáte, ani rozumíte? Ještě máte oslepené srdce vaše? ¹⁸ Oči majíce, nevidíte? A uši majíce, neslyšíte? A nepomníte, ¹⁹ Že jsem pět chlebů lámal mezi pět tisíců? A kolik jste plných košů drobtů sebrali? Řekli jemu: Dvanácte. ²⁰ A když také sedm chlebů lámal jsem mezi čtyři tisíce, kolik jste plných košů drobtů vzali? I řkou jemu: Sedm. ²¹ I řekl jim: Kterakž tedy ještě nerozumíte? ²² I přišel do Betsaidy, a přivedli k němu slepého, prosíce ho, aby se ho dotekl. ²³ I ujav slepého za ruku, vyvedl jej ven z městečka, a plinuv na oči jeho a vloživ na něj ruce, otázal se ho, viděl-li by co. ²⁴ A on pohleděv, řekl: Znamenám lidi; nebo vidím, že chodí jako

stromové. ²⁵ Potom opět vložil ruce na oči jeho, a kázal mu hleděti. I uzdraven jest, takže i zdaleka jasně viděl všecky. ²⁶ I odeslal jej do domu jeho, řka: Aniž do toho městečka choď, aniž komu z městečka co o tom prav. ²⁷ Tedy vyšel Ježíš a učedníci jeho do městeček Cesaree Filipovy. A na cestě tázal se učedníků svých, řka jim: Kým mne praví býti lidé? ²⁸ Kterížto odpověděli: Janem Křtitelem, a jiní Eliášem, jiní pak jedním z proroků. ²⁹ Tedy on řekl jim: Vy pak kým mne býti pravíte? Odpověděv Petr, řekl jemu: Ty jsi Kristus. ³⁰ I přikázal jim, aby toho o něm žádnému nepravili. ³¹ I počal učiti je, že Syn člověka musí mnoho trpěti, a potupen býti od starších a předních kněží a zákoníků, a zabit býti, a ve třech dnech z mrtvých vstáti. ³² Zjevně to slovo mluvil. A chytiv jej Petr, počal mu domlouvati. ³³ Kterýžto obrátiv se a pohleděv na učedníky své, přimluvil Petrovi, řka: Jdiž za mnou, satane; nebo nechápáš, co jest Božího, ale co lidského. ³⁴ A svolav zástup s učedníky svými, řekl jim: Chce-li kdo za mnou přijíti, zapři sebe sám, a vezmi kříž svůj, a následujž mne. ³⁵ Nebo chtěl-li by kdo duši svou zachovati, ztratí ji; pakli by kdo ztratil duši svou pro mne a pro evangelium, tenť ji zachová. ³⁶ Nebo co prospěje člověku, by všecken svět získal, a své duši škodu učinil? ³⁷ Aneb jakou dá člověk odměnu za duši svou? ³⁸ Nebo kdož by se koli za mne styděl a za má slova v tomto pokolení cizoložném a hříšném, i Syn člověka styděti se bude za něj, když přijde v slávě Otce svého s

anděly svatými.

9

¹ I pravil jim: Amen pravím vám, žeť jsou někteří z stojících tuto, kteříž neokusí smrti, až i uzří království Boží přicházející v moci. ² A po šesti dnech pojal Ježíš Petra a Jakuba a Jana, i uvedl je na horu vysokou soukromí samy, a proměnil se před nimi. ³ A učiněno jest roucho jeho stkvoucí a bílé velmi jako sníh, ješto tak bílého žádný bělič na zemi učiniti nemůže. ⁴ I uzřeli Eliáše s Mojžíšem, ani s Ježíšem mluví. ⁵ A odpovědv Petr, řekl k Ježíšovi: Mistře, dobrěť jest nám tuto býti. Protož udělejme tři stánky, tobě jeden, Mojžíšovi jeden a Eliášovi jeden. ⁶ Nebo nevěděl, co mluví; byli zajisté přestrašeni. ⁷ I stal se oblak zastěňující je, a přišel hlas z oblaku, řkoucí: Tentot jest ten Syn můj milý, jeho poslouchejte. ⁸ A hned obezřevše se, žádného víc neviděli než samého Ježíše s sebou. ⁹ A když sstupovali s hory, přikázal jim, aby toho žádnému nevypravovali, co viděli, než až Syn člověka z mrtvých vstane. ¹⁰ I zachovali tu věc u sebe, tížíce mezi sebou, co by to bylo z mrtvých vstáti? ¹¹ I otázali se ho, řkouce: Což pak zákoníci praví, že Eliáš musí přijíti prve? ¹² On pak odpovědv, řekl jim: Eliáš přijda nejprve, napraví všechny věci, a jakož psáno jest o Synu člověka, že má mnoho trpěti a za nic položen býti. ¹³ Ale pravím vám, že Eliáš již přišel, a učinili mu, což jsou chtěli, jakož psáno jest o něm. ¹⁴ Tedy přišed k učedníkům,

uzřel zástup veliký okolo nich a zákoníky, an se hádají s nimi. ¹⁵ A hned všecken zástup uzřev jej, ulekli se; a sběhše se, přivítali ho. ¹⁶ I otázal se zákoníků: Co se hádáte spolu? ¹⁷ A odpovídaje jeden z zástupu, řekl: Mistře, přivedl jsem syna svého k tobě, kterýž má ducha němého. ¹⁸ Ten kdyžkoli jej pochopí, lomcuje jím, a on se sliní, a škřipí zubami, a svadne. I řekl jsem učedníkům tvým, aby jej vyvrhli, a nemohli. ¹⁹ A on odpovídaje jemu, řekl: Ó národe nevěrný! Ale dokudž s vámi budu? A dokudž vás trpěti budu? Přiveďte jej ke mně. ²⁰ I přivedli ho k němu. A jakž jej uzřel, hned jím duch lomcoval; a padna na zemi, válel se a slinil. ²¹ I otázal se otce jeho: Dávno-li se jemu to stalo? A on řekl: Hned od dětinství. ²² A často jím metal i na oheň i do vody, aby jej zahubil. Ale můžeš-li co, spomoz nám, slituje se nad námi. ²³ A Ježíš řekl jemu: Můžeš-li tomu věriti; všeckoť jest možné věřícímu. ²⁴ A ihned zvolav otec mládence toho s slzami, řekl: Věřím, Pane, spomoz nedověře mé. ²⁵ Uzřev pak Ježíš, že se zástup sbíhá, přimluvil duchu tomu nečistému, řka jemu: Hluchý a němý duše, já tobě prikazuji, vyjdi z něho, a nevcházej více do něho. ²⁶ Tedy křiče a velmi jím lomcuje, vyšel z něho. I učiněn jest člověk ten jako mrtvý, takže mnozí pravili, že umřel. ²⁷ Ale Ježíš ujav jej za ruku, pozdvihl ho, a on vstal. ²⁸ A když všel do domu, učedníci jeho otázali ho soukromí: Pročež jsme my ho nemohli vyvrci? ²⁹ I řekl jim: Toto pokolení nijakž nemůž vyhnáno býti,

jediné modlitbou a postem. ³⁰ A jdouce odtud, šli skrze Galilei, a nechtěl, aby kdo o tom věděl. ³¹ Nebo učil učedníky své a pravil jim: Že Syn člověka dán bude v ruce lidské, a zamordují jej, ale zamordován jsa, třetí den z mrtvých vstane. ³² Oni pak nesrozuměli tomu povědění, a ostýchali se ho otázati. ³³ I přišel do Kafarnaum, a v domě byv, otázal se jich: Co jste na cestě mezi sebou rozjímali? ³⁴ A oni mlčeli. Nebo hádali se byli na cestě mezi sebou, kdo by z nich byl větší. ³⁵ A posadiv se, zavolal dvanácti, a dí jim: Chce-li kdo první býti, budeť všech nejposlednější a všech služebník. ³⁶ A vzav pacholátko, postavil je uprostřed nich, a vzav je na lokty své, řekl jim: ³⁷ Kdož by koli jedno z takových dítek přijal ve jménu mém, mneť přijímá; a kdož by mne koli přijal, ne mneť přijímá, ale toho, kterýž mne poslal. ³⁸ I odpověděl mu Jan, řka: Mistře, viděli jsme tam jednoho, an ve jménu tvém dábly vymítá, kterýž nechodí s námi; i bránili jsme mu, protože s námi nechodí. ³⁹ Ježíš pak řekl: Nebraňtež mu. Nebť není žádného, kterýž by divy činil ve jménu mém, ať by mohl snadně zle mluvit o mně. ⁴⁰ Nebo kdož není proti nám, s námiť jest. ⁴¹ Kdož by koli zajisté dal vám píti číši vody ve jménu mém, protože jste Kristovi, amen pravím vám, neztratíť nikoli odplaty své. ⁴² A kdožť by koli pohoršil jednoho z těchto maličkých, věřících ve mne, mnohem by lépe mu bylo, aby byl zavěšen na hrdlo jeho žernov mlýnský a vržen byl do moře. ⁴³ A horšila-li by tě ruka tvá, utni ji. Lépeť jest tobě bezrukému

vjíti do života, raději nežli obě ruce majícímu jíti do pekla, v oheň neuhasitelný, ⁴⁴ Kdež červ jejich neumírá a oheň nehasne. ⁴⁵ A pakli noha tvá horšila by tě, utniž ji. Lépeť jest tobě kulhavému vjíti do života, nežli obě noze majícímu uvrženu býti do pekla, v oheň neuhasitelný, ⁴⁶ Kdežto červ jejich neumírá a oheň nehasne. ⁴⁷ Pakli by tě oko tvé horšilo, vylup je. Lépeť jest tobě jednookému vjíti do království Božího, nežli obě oči majícímu uvrženu býti do ohně pekelného, ⁴⁸ Kdežto červ jejich neumírá a oheň nehasne. ⁴⁹ Nebo každý člověk ohněm bude solen, a všeliká obět solí bude osolena. ⁵⁰ Dobráť jest sůl. Pakli sůl bude neslaná, čím ji osolíte? Mějte sůl v sobě sami, a pokoj mějte mezi sebou.

10

¹ A vstav odtud, přišel do končin Judských skrze krajinu za Jordánem ležící. I sešli se k němu zase zástupové, a jakž obyčej měl, opět je učil. ² Tedy přistoupivše farizeové, otázali se ho: Sluší-li muži ženu propustiti? pokoušejíce ho. ³ On pak odpovídaje, řekl jim: Co vám přikázal Mojžíš? ⁴ Kterížto řekli: Mojžíš dopustil lístek zapuzení napsati a propustiti. ⁵ I odpověděv Ježíš, řekl jim: Pro tvrdost srdce vašeho napsal vám Mojžíš to přikázání. ⁶ Ale od počátku stvoření muže a ženu učinil je Bůh. ⁷ Protoť opustí člověk otce svého i matku, a přídržeti se bude ženy své. ⁸ I budou dva jedno tělo. A tak již nejsou dva, ale jedno tělo. ⁹ Protož což Bůh spojil, člověk nerozlučuj. ¹⁰ A v domu opět

učedníci jeho otázali se ho o též věci. ¹¹ I dí jim: Kdož by koli propustil manželku svou a jinou pojal, cizoloží a hřeší proti ní. ¹² A jestliže by žena propustila muže svého a za jiného se vdala, cizoloží. ¹³ Tedy přinášeli k němu dívky, aby se jich dotýkal. Ale učedníci přimlouvali těm, kteříž je nesli. ¹⁴ To viděv Ježíš, nelibě to nesl, a řekl jim: Nechtež dítek jíti ke mně a nebraňtež jim, nebo takovýchť jest království Boží. ¹⁵ Amen pravím vám: Kdož by koli nepřijal království Božího jako dítě, nikoliť do něho nevejde. ¹⁶ A bera je na lokty své a vzkládaje na ně ruce, požehnáni jim dával. ¹⁷ Potom když vyšel na cestu, přiběhl jeden, a poklekna před ním, otázal se ho, řka: Mistře dobrý, co učiním, abych života věčného dědičně došel? ¹⁸ I řekl mu Ježíš: Co mne nazýváš dobrým? Žádný není dobrý, než sám toliko Bůh. ¹⁹ Prikázání umíš: Nezcizoložíš, nezabiješ, neukradneš, nevydáš falešného svědectví, neoklamáš, cti otce svého i matku. ²⁰ A on odpověděv, řekl jemu: Mistře, toho všeho jsem ostríhal od své mladosti. ²¹ Tedy Ježíš pohleděv na něj, zamiloval ho, a řekl mu: Jednohoť se nedostává. Jdi, a cožkoli máš, prodej, a dej chudým, a budeš míti poklad v nebi; a pojď, následuj mne, vezma kříž svůj. ²² On pak zarmoutiv se pro to slovo, odšel, truchliv jsa; nebo měl mnohá zboží. ²³ A pohleděv vůkol Ježíš, dí učedníkům svým: Aj jak nesnadně ti, jenž statky mají, vejdou do království Božího. ²⁴ Tedy učedníci užasli se nad řečmi jeho. Ježíš pak zase odpověděv, dí jim: Synáčkové, kterak

nesnadné jest doufajícím v statek do království Božího vjíti. ²⁵ Snáze jest velbloudu skrze jehelní ucho projíti, nežli bohatému vjíti do království Božího. ²⁶ Oni pak více se děsili, řkouce mezi sebou: I kdož může spasen býti? ²⁷ A pohleděv na ně Ježíš, dí: U lidí jest nemožné, ale ne u Boha; nebo u Boha všechno možné jest. ²⁸ I počal Petr mluviti k němu: Aj, my opustili jsme všechno a šli jsme za tebou. ²⁹ Odpověděv pak Ježíš, řekl: Amen pravím vám, žádného není, ješto by opustil dům, neb bratří, nebo sestry, neb otce, nebo matku, nebo manželku, nebo syny, nebo rolí pro mne a pro evangelium, ³⁰ Aby nevezal stokrát tolik nyní v času tomto domů a bratrů a sestr a matek a synů a rolí s protivenstvím, a v budoucím věku život věčný. ³¹ Mnozíť zajisté byvše první, budou poslední, a poslední první. ³² Byli pak na cestě, jdouce do Jeruzaléma, a Ježíš šel napřed. I byli předěšeni, a jdouce za ním, báli se. Tedy pojav Ježíš opět dvanácte, počal jim praviti, co se jemu má státi, ³³ Řka: Aj, vstupujeme do Jeruzaléma, a Syn člověka vydán bude předním kněžím a zákoníkům, i odsoudí jej na smrt, a vydadí jej pohanům. ³⁴ Kteřížto posmívati se budou jemu, a ubičují ho, a uplíjí a zabijí jej, ale třetího dne z mrtvých vstane. ³⁵ Tedy přistoupili k němu Jakub a Jan, synové Zebedeovi, řkouce: Mistře, chceme, zač bychom koli prosili tebe, abys učinil nám. ³⁶ On pak řekl jim: Co chcete, abych vám učinil? ³⁷ I řekli jemu: Dej nám, bychom jeden na pravici tvé a druhý na levici tvé seděli v slávě tvé. ³⁸ Ježíš pak řekl

jim: Nevíte, zač prosíte. Můžete-li píti kalich, kterýž já piji, a křtíti se křtem, kterýmž já se křtím? ³⁹ A oni řekli jemu: Můžeme. A Ježíš řekl jim: Kalich zajisté, kterýž já piji, píti budete, a křtem, kterýmž já se křtím, křtěni budete, ⁴⁰ Ale seděti na pravici mé, nebo na levici mé, není má věc dáti vám, ale dánoť bude, kterýmž připraveno jest. ⁴¹ A uslyšavše to jiných deset, počali se hněvati na Jakuba a na Jana. ⁴² Ale Ježíš povolav jich, řekl jim: Víte, že ti, kteříž sobě zalibují vládnouti nad národy, panujít nad nimi; a kteříž velicí u nich jsou, moc provozují nad nimi. ⁴³ Ne takť bude mezi vámi. Ale kdožkoli chtěl by mezi vámi býti veliký, budiž váš služebník. ⁴⁴ A kdožkoli z vás chtěl by býti přední, budiž služebník všech. ⁴⁵ Nebo i Syn člověka nepřišel, aby mu sloužili, ale aby on sloužil, a aby dal duši svou na vykoupení za mnohé. ⁴⁶ Tedy přišli do Jericho, a když vycházel on z Jericha, i učedníci jeho a zástup mnohý, Timeův syn, Bartimeus slepý, seděl podle cesty, žebře. ⁴⁷ A když uslyšel, že by to byl Ježíš Nazaretský, počal volati a říci: Ježíši, synu Davidův, smiluj se nade mnou. ⁴⁸ I přimlouvali mu mnozí, aby mlčel. Ale on mnohem více volal: Synu Davidův, smiluj se nade mnou. ⁴⁹ Tedy zastaviv se Ježíš, kázal ho zavolati. I zavolali toho slepého, řkouce jemu: Dobré myslí buď, vstaň, volá tě. ⁵⁰ On pak povrh plášť svůj, a zchopiv se, šel k Ježíšovi. ⁵¹ I odpověděv Ježíš, dí jemu: Co chceš, ať učiním? A slepý řekl jemu: Místře, ať vidím. ⁵² Tedy Ježíš řekl mu: Jdi, víra

tvá tě uzdravila. A on hned prohlédl, a šel cestou za Ježíšem.

11

¹ A když se přiblížili k Jeruzalému a Betfagi i Betany při hoře Olivetské, poslal dva z učedníků svých, ² A řekl jim: Jděte do hrádku, kterýž proti vám jest, a hned vejdouce tam, naleznete oslátko přivázané, na kterémž ještě nižádný z lidí neseděl. Odvížice, přiveďte ke mně. ³ A řekl-liť by vám kdo: Co to činíte? rcete: Že ho Pán potřebuje. A hned je propustí sem. ⁴ I odešli, a našli oslátko přivázané vně u dveří na rozcestí. I odvázáli je. ⁵ Tedy někteří z těch, kteříž tu stáli, řekli jim: Co činíte, odvázávíce oslátko? ⁶ Oni pak řekli jim, jakož byl přikázal Ježíš. I nechali jich. ⁷ Protož přivedli oslátko k Ježíšovi, a vložili na ně roucha svá. I vsedl na ně. ⁸ Mnozí pak stlali roucha svá na cestě, a jiní ratolesti sekali z stromů, a metali na cestu. ⁹ A kteříž napřed šli, i ti, kteříž za ním šli, volali, řkouce: Spas nás. Požehnaný, jenž se béře ve jménu Páně. ¹⁰ Požehnané, kteréz jest přišlo ve jménu Páně, království otce našeho Davida! Spas nás na výsostech. ¹¹ I všel do Jeruzaléma Ježíš, i do chrámu. A spatřiv tu všecko, když již byla večerní hodina, vyšel do Betany se dvanácti. ¹² A druhého dne, když vycházel z Betany, zlačněl. ¹³ A uzřev zdaleka fík, an má listí, šel, zda by co našel na něm. A když přišel k němu, nic nenalezl kromě listí; nebo nebyl čas fíků. ¹⁴ Tedy odpověděv Ježíš,

řekl jemu: Již více na věky nežádám z tebe ovoce nejez. A slyšeli to učedníci jeho. ¹⁵ I přišli do Jeruzaléma. A všed Ježíš do chrámu, počal vymítati ty, jenž prodávali a kupovali v chrámě, a stoly penězoměnců a stolice prodávajících holuby převracel. ¹⁶ A nedopustil, aby kdo jakou nádobu nesl skrze chrám. ¹⁷ I učil je, řka jim: Zdaliž není psáno, že dům můj dům modlitby slouti bude u všech národů? Vy pak učinili jste jej peleší lotrů. ¹⁸ Slyšeli pak to zákoníci i přední kněží, a hledali, kterak by jej zahubili; nebo se ho báli, protože všecken zástup divil se učení jeho. ¹⁹ A když byl večer, vyšel Ježíš z města. ²⁰ A učedníci ráno jdouce, uzřeli fík, an usechl hned z kořene. ²¹ Tedy zpomenuv Petr, řekl jemu: Mistře, aj fík, kterémuž jsi zlořečil, usechl. ²² I odpověděv Ježíš, řekl jim: Mějte víru Boží. ²³ Nebo amen pravím vám, že kdož by koli řekl hoře této: Zdvihni se a vrz sebou do moře, a nepochyboval by v srdci svém, ale věřil by, že se stane, cožkoli dí, budeť jemu tak, což by koli řekl. ²⁴ Protož pravím vám: Začež byste koli, modléce se, prosili, věřte, že vezmete, a staněť se vám. ²⁵ A když se postavíte k modlení, odpouštějte, máte-li co proti komu, aby i Otec váš nebeský odpustil vám hříchy vaše. ²⁶ Nebo jestliže vy neodpustíte, ani Otec váš, kterýž v nebesích jest, odpustí vám hříchů vašich. ²⁷ I přišli zase do Jeruzaléma. A když on chodil v chrámě, přistoupili k němu přední kněží a zákoníci a starší. ²⁸ I řekli jemu: Jakou mocí to činíš? A kdo jest tobě dal tu moc, abys tyto věci činil? ²⁹ Tedy

odpovídaje Ježíš, řekl jim: Otížit se i já vás na jednu věc. Odpovězte mi, a povím vám, jakou mocí to činím. ³⁰ Křest Janův s nebe-li byl, čili z lidí? Odpovězte mi. ³¹ I rozvažovali to sami mezi sebou, řkouce: Díme-li: S nebe, díť nám: Pročěž jste tedy neuvěřili jemu? ³² Pakli díme: Z lidí, bojíme se lidu. Nebo všickni o Janovi smyslili, že jest právě byl prorok. ³³ I odpověděvše, řekli Ježíšovi: Nevíme. A Ježíš odpovídaje, řekl jim: Aníž já vám povím, jakou mocí to činím.

12

¹ Tedy počal jim mluvit v podobenstvích: Vinici štípil jeden člověk, a opletl ji plotem, a vkopal pres, a ustavěl věži, a najal ji vinařům, i odšel na cestu. ² A v čas užitků poslal k vinařům služebníka, aby od vinařů vzal ovoce z vinice. ³ Oni pak javše jej, zmrskali ho a odeslali prázdného. ⁴ I poslal k nim zase jiného služebníka. I toho též kamenovavše, ranili v hlavu a odeslali zohaveného. ⁵ I poslal opět jiného. I toho zabili, a mnoho jiných, z nichž některé zmrskali a jiné zmordovali. ⁶ Ještě pak maje jediného syna nejmilejšího, i toho poslal k nim naposledy, řka: Ostýchati se budou syna mého. ⁷ Ale vinaři řekli jedni k druhým: Tentot jest dědic; pojdte, zabijme jej, a budeť naše dědictví. ⁸ Tedy javše jej, zabili ho a vyvrhli ven z vinice. ⁹ Což tedy učiní pán vinice? Přijde, a zatratí vinaře ty, a dá vinici jiným. ¹⁰ Zdaliž jste písma toho nečtli? Kámen, kterýž zavrhli dělníci, ten učiněn jest

hlavou úhlovou. ¹¹ Ode Pána stalo se toto, a jest divné před očima našima. ¹² I hledali ho jíti, ale báli se zástupu; nebo poznali, že podobenství to proti nim pověděl. A nechavše ho, odešli pryč. ¹³ Potom poslali k němu některé z farizeů a herodiánů, aby jej polapili v řeči. ¹⁴ Kteřížto přišedše, řekli jemu: Mistře, víme, že jsi pravdomluvný, a nedbáš na žádného; nebo nepatříš na osobu lidskou, ale v pravdě cestě Boží učíš. Sluší-li daň dávati císaři, čili nic? Dáme-liž, čili nedáme? ¹⁵ On pak znaje pokrytství jejich, řekl jim: Co mne pokoušíte? Přineste mi peníz, ať pohledím. ¹⁶ A oni podali mu. Tedy řekl jim: Ěí jest tento obraz a nápis? A oni řekli mu: Císařův. ¹⁷ I odpovědjev Ježíš, řekl jim: Dávejtež tedy, což jest císařova, císaři, a což jest Božího, Bohu. I podivili se tomu. ¹⁸ Potom přišli k němu saduceové, kteříž praví, že není z mrtvých vstání. I otázali se ho, řkouce: ¹⁹ Mistře, Mojžíš nám napsal: Kdyby cí bratr umřel, a ostavil po sobě manželku, a synů by neměl, aby bratr jeho pojal manželku jeho a vzbudil símě bratru svému. ²⁰ I bylo sedm bratrů. A první pojav ženu, umřel, neostaviv semene. ²¹ A druhý pojav ji, také umřel, a aniž ten ostavil semene. A třetí tolikéž. ²² A tak ji pojalo všech sedm, a nezůstavili po sobě semene. Nejposléze pak po všech umřela i žena. ²³ Protož při vzkříšení, když z mrtvých vstanou, čí z těch bude manželka? Neb jich sedm mělo ji za manželku. ²⁴ A odpovídaje Ježíš, řekl jim: Zdaliž ne proto bloudíte, že neznáte Písem ani

moci Boží? ²⁵ Nebo když vstanou z mrtvých, nebudou se ženiti ani vdávati, ale budou jako andělé nebeští. ²⁶ O mrtvých pak, že mají vstáti, zdaliž jste nečtli v knihách Mojžíšových, kterak ve kři promluvil k němu Bůh, řka: Já jsem Bůh Abrahamův a Bůh Izákův a Bůh Jákobův? ²⁷ Neníť Bůh mrtvých, ale Bůh živých. Protož vy velmi bloudíte. ²⁸ Tedy přistoupil k němu jeden z zákoníků, slyšev je hádající se, a vida, že jim dobře odpověděl, otázal se ho, které by bylo přikázání první ze všech. ²⁹ A Ježíš odpověděl jemu, že první ze všech přikázání jest: Slyš, Izraeli, Pán Bůh náš Pán jeden jest. ³⁰ Protož milovati budeš Pána Boha svého ze všeho srdce svého, a ze vsí duše své, a ze vsí mysli své, i ze všech mocí svých. To jest první přikázání. ³¹ Druhé pak jest podobné tomu: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého. Většího přikázání jiného nad tato není. ³² I řekl jemu ten zákoník: Mistře, dobře jsi vpravdě pověděl. Nebo jeden jest Bůh, a není jiného kromě něho; ³³ A milovati ho ze všeho srdce, a ze vsí mysli, a ze vsí duše, i ze všech mocí, a milovati bližního jako sebe samého, toť jest větší nade všechny zápalné i vítězné oběti. ³⁴ A viděv Ježíš, že by moudře odpověděl, dí jemu: Nejsi daleko od království Božího. A žádný více neodvážil se ho o nic tázati. ³⁵ I odpovídaje Ježíš, řekl, uče v chrámě: Kterak praví zákoníci, že Kristus jest syn Davidův? ³⁶ Nebo David praví v Duchu svatém: Řekl Pán Pánu mému: Sed na pravici mé, až i položím nepřátely tvé podnože

noh tvých. ³⁷ Poněvadž sám David nazývá jej Pánem, kterakž syn jeho jest? A mnohý zástup rád ho poslouchal. ³⁸ I mluvil jim v učení svém: Varujte se zákoníků, kteříž rádi v krásném rouše chodí, a chtějí pozdravováni býti na trhu, ³⁹ A na předních stolicích seděti v školách, a přední místa míti na večerech, ⁴⁰ Kterížto zžirají domy vdovské pod zámyslem dlouhých modliteb. Tíť vezmou soud těžší. ⁴¹ A posadiv se Ježíš proti pokladnici, díval se, kterak zástup metal peníze do pokladnice. A mnozí bohatí metalí mnoho. ⁴² A přišedši jedna chudá vdova, i vrhla dva šarty, jenž jest čtvrtá částka peníze tehdejšího. ⁴³ I svolav učedníky své, dí jim: Amen pravím vám, že tato chudá vdova více uvrhla, než tito všickni, kteříž metalí do pokladnice. ⁴⁴ Nebo všickni z toho, což jim zbývalo, metalí, ale tato z své chudoby, všechno, což měla, uvrhla, všechnu živnost svou.

13

¹ A když vycházel z chrámu, dí jemu jeden z učedníků jeho: Mistře, pohleď, kteraké kamení a jaké jest toto stavení! ² Tedy Ježíš odpovídaje, řekl jemu: Vidiš toto tak veliké stavení? Nebudeť ostaven kámen na kameni, kterýž by nebyl zbořen. ³ A když se posadil na hoře Olivetské proti chrámu, otázali se jeho obzvláště Petr, Jakub a Jan a Ondřej, řkouce: ⁴ Pověz nám, kdy to bude? A které znamení, když se toto všechno bude plniti? ⁵ Ježíš pak odpovídaje jim, počal praviti: Vizte, aby vás někdo nesvedl. ⁶ Neboť mnozí přijdou ve jménu mém, řkouce: Já jsem

Kristus, a mnohét svedou. ⁷ Když pak uslyšíte boje a pověst o válkách, nestrachujte se; nebo musí to býti, ale ne ihned konec. ⁸ Povstanet' zajisté národ proti národu a království proti království, a bude zemětřesení po místech, a hladové i bouřky. ⁹ A toť budou počátkové bolesti. Vy pak šetřte se. Nebo vydávati vás budou na sněmy a do shromáždění; budete biti, a před vladaři a králi stanete pro mne, na svědectví jim. ¹⁰ Ale ve všech národech nejprv musí býti kázáno evangelium. ¹¹ Když pak vás povedou vyzrazující, nestarejte se, co byste mluvili, aniž o to pečlivě přemýšlujte, ale což vám bude dáno v tu hodinu, to mluvte; nebo nejste vy, jenž mluvíte, ale Duch svatý. ¹² Vydát' pak bratr bratra na smrt a otec syna, a povstanou děti proti rodičům, a budou je mordovati. ¹³ A budete v nenávisti všechněm pro jméno mé. Ale kdož setrvá až do konce, tenť spasen bude. ¹⁴ Když pak uzříte ohavnost zpuštění, o kteréž povědíno jest skrze Daniele proroka, ana stojí, kdež by státi neměla, (kdo čte, rozuměj,) tehďáž ti, kdož jsou v Židovstvu, ať utekou na hory. ¹⁵ A kdož na střeše jest, nesstupuj do domu, ani vcházej, aby co vzal z domu svého. ¹⁶ A kdo na poli, nevracuj se zase, aby vzal roucho své. ¹⁷ Běda pak těhotným a těm, kteréž krmí v těch dnech. ¹⁸ Protož modlte se, aby utíkání vaše nebylo v zimě. ¹⁹ Neboť budou ti dnové plní takového soužení, jakéhož nebylo od počátku stvoření, kteréž Bůh stvořil, až dosavad, aniž potom bude. ²⁰ A byt' neukrátil Pán těch dnů,

nebyl by spasen žádný člověk. Ale pro vyvolené, kterých vyvolil, ukrátil těch dnů. ²¹ A tehdaž řekli by vám kdo: Aj teď jest Kristus, aneb, aj tamto, nevěřte. ²² Neboť povstanou falešní Kristové a falešní proroci, a budou činiti divy a zázraky k svedení, by možné bylo, také i vyvolených. ²³ Vy pak šetřte se. Aj, předpověděl jsem vám všecko. ²⁴ V těch pak dnech, po soužení tom, slunce se zatmí a měsíc nedá světla svého. ²⁵ A hvězdy nebeské budou padati, a moci, které jsou na nebi, pohnou se. ²⁶ A tehdažť uzří Syna člověka, an se bere v oblacích s mocí velikou a s slávou. ²⁷ I tehdyť pošle anděly své, a shromáždí vyvolené své ode čtyř větrů, od končin země až do končin nebe. ²⁸ Od říku pak učte se podobenství: Když již ratolest jeho odmladne a vypučí se listí, znáte, že blízko jest léto. ²⁹ Takž i vy, když uzříte, ano se tyto věci dějí, vězte, že blízko jest a ve dveřích království Boží. ³⁰ Amen pravím vám, žeť nepomine pokolení toto, až se tyto všecky věci stanou. ³¹ Nebe a země pominou, ale slova má nepominou. ³² Ale o tom dni a hodině žádný neví, ani andělé, jenž jsou v nebesích, ani Syn, jedině sám Otec. ³³ Vizte, bděte a modlte se; nebo nevíte, kdy bude ten čas. ³⁴ Syn člověka zajisté jest jako člověk, kterýž daleko odšel, opustiv dům svůj, a poručiv služebníkům svým vladařství, a jednomu každému práci jeho, vrátnému přikázal, aby bděl. ³⁵ Protož bděte; nebo nevíte, kdy Pán domu přijde, u večer-li, čili o půlnoci, čili když kohouti zpívají, čili ráno; ³⁶ Aby snad přijda v nenadále, nenalezl vás, a vy

spíte. ³⁷ A cožť vám pravím, všechněmť pravím: Bděte.

14

¹ Po dvou pak dnech byl hod beránka a přesnic; i hledali přední kněží a zákoníci, kterak by jej lstivě jmouce, zamordovali. ² Ale pravili: Ne v svátek, aby snad nebyl rozbroy v lidu. ³ A když byl v Betany, v domu Šimona malomocného, a seděl za stolem, přišla žena, mající nádobu alabastrovou masti velmi drahé, z nardového koření. A rozbivši nádobu, vylila ji na hlavu jeho. ⁴ I hněvali se někteří mezi sebou, řkouce: I proč ztráta masti této stala se? ⁵ Nebo mohlo jest toto prodáno býti dražé než za tři sta peněz, a dáno býti chudým. I škřipěli zubami na ni. ⁶ Ale Ježíš řekl: Nechtež jí. Proč ji rmoutíte? Dobrýť jest skutek učinila nade mnou. ⁷ Však chudé máte vždycky s sebou, a když budete chtíti, můžete jim dobře činiti, ale mne ne vždy míti budete. ⁸ Ona což mohla, to učinila; předešlat jest, aby těla mého pomazala ku pohřebu. ⁹ Amen pravím vám: Kdežkoli bude kázáno toto evangelium po všem světě, také i to, což učinila tato, bude vypravováno na památku její. ¹⁰ Tedy Jidáš Iškariotský, jeden ze dvanácti, odšel k předním kněžím, aby ho jim zradil. ¹¹ Oni pak uslyševše to, zradovali se, a slíbili mu peníze dáti. I hledal, kterak by ho příhodně zradil. ¹² Prvního pak dne přesnic, když velikonoční beránek zabíjín býval, řkou jemu učedníci jeho: Kde chceš, ať jdouce,

připravíme, abys jedl beránka? ¹³ I poslal dva z učedníků svých, a řekl jim: Jděte do města, a potkáť vás člověk dčbán vody nesa. Jdětež za ním. ¹⁴ A kamžkoli vejde, rcete k hospodáři domu toho: Mistrť praví: Kde jest večeřadlo, v němž bych jedl beránka s učedníky svými? ¹⁵ A on vám ukáže večeřadlo veliké, podlážené a připravené. Tu nám připravte. ¹⁶ I odešli učedníci jeho, a přišli do města, a našli tak, jakož jim byl pověděl. I připravili beránka. ¹⁷ Když pak byl večer, přišel se dvanácti. ¹⁸ A když seděli za stolem a jedli, řekl Ježíš: Amen pravím vám, že jeden z vás mne zradí, kterýž jí se mnou. ¹⁹ A oni počali se rmoutiti a praviti jemu jeden každý obzvláště: Zdali já jsem? A jiný: Zdali já? ²⁰ On pak odpovědév, řekl jim: Jeden ze dvanácti, kterýž omáčí se mnou v míse. ²¹ Syn zajisté člověka jde, jakož jest psáno o něm, ale běda člověku tomu, skrze něhož Syn člověka bude zrazen. Dobré by bylo jemu, aby se byl nenarodil člověk ten. ²² A když oni jedli, vzav Ježíš chléb, a dobrořečiv, lámal a dával jim, řka: Vezměte, jezte, to jest tělo mé. ²³ A vzav kalich, a díky učiniv, dal jim. A pili z něho všickni. ²⁴ I řekl jim: To jest krev má nového Zákona, kteráž se za mnohé vylévá. ²⁵ Amen pravím vám, žeť již více nebudu píti z plodu vinného kořene, až do onoho dne, když jej píti budu nový v království Božím. ²⁶ A sezpívavše písničku, vyšli na horu Olivetskou. ²⁷ Potom řekl jim Ježíš: Všickni vy zhoršíte se nade mnou této noci. Nebo psáno jest: Bíti budu pastýře,

a rozprchnou se ovce. ²⁸ Ale když z mrtvých vstanu, předejduť vás do Galilee. ²⁹ Tedy Petr řekl jemu: Byť se pak všickni zhoršili, ale já nic. ³⁰ Řekl jemu Ježíš: Amen pravím tobě, že dnes této noci, prve než kohout po dvakrát zazpívá, třikrát mne zapříš. ³¹ On pak mnohem více mluvil: Bychť pak měl s tebou i umřítí, nezapřímť tebe. A takž také i všickni mluvili. ³² I přišli na místo, kterémuž jméno Getsemany. Tedy řekl učedníkům svým: Sedtež tuto, ažť se pomodlím. ³³ A pojav s sebou Petra a Jakuba a Jana, počal se lekati a velmi teskliv býti. ³⁴ I dí jim: Smutnát jest duše má až k smrti. Počekejtež tuto a bděte. ³⁵ A poodšed maličko, padl na zemi a modlil se, aby, bylo-li by možné, odešla od něho hodina ta. ³⁶ I řekl: Abba, Otče, všecko jest možné tobě. Přenes kalich tento ode mne, ale však ne, což já chci, ale co ty. ³⁷ I přišel k učedníkům a nalezl je, ani spí. I řekl Petrovi: Šimone, spíš? Nemohl-lis jedině hodiny bdíti? ³⁸ Bděte a modlte se, abyste nevešli v pokušení. Duchť zajisté hotov jest, ale tělo nemocno. ³⁹ A opět odšed, modlil se, táž slova mluvě. ⁴⁰ A navrátiv se, nalezl je, ani opět spí; nebo oči jejich byly obtíženy; aniž věděli, co by jemu odpověděli. ⁴¹ I přišel po třetí, a řekl jim: Spětež již a odpočívejte; dostiť jest. Přišla hodina; aj, Syna člověka zrazují v ruce hříšných. ⁴² Vstaňte, pojďme. Aj, kterýž mne zrazuje, blízkotť jest. ⁴³ A hned, když on ještě mluvil, přišel Jidáš, jenž byl jeden ze dvanácti, a s ním zástup veliký s mečí a s kyjmi, poslaných od předních kněží a

od zákoníků a starších. ⁴⁴ Zrádce pak byl jim dal znamení, řka: Kteréhožkoli políbím, tent' jest, jmětež ho a vedte opatrně. ⁴⁵ A přišed, hned přistoupiv k němu, řekl: Mistře, Mistře, a políbil ho. ⁴⁶ Tedy oni vztáhli naň ruce své a jali jej. ⁴⁷ Jeden pak z těch, kteříž tu okolo stáli, vytrh meč, udeřil služebníka nejvyššího kněze, a uťal jemu ucho. ⁴⁸ I odpověděv Ježíš, řekl jim: Jako na lotra vyšli jste s meči a s kyjmi, abyste mne jali? ⁴⁹ Na každý den býval jsem u vás, uče v chrámě, a nejali jste mne. Ale toť se děje, aby se naplnila písma. ⁵⁰ Tedy učedníci opustivše jej, všickni utekli. ⁵¹ Jeden pak mládenček šel za ním, odín jsa rouchem lněným po nahém těle. I popadli jej mládenci. ⁵² On pak opustiv roucho, nahý utekl od nich. ⁵³ I přivedli Ježíše k nejvyššímu knězi, a sešli se k němu všickni přední kněží i starší i zákoníci. ⁵⁴ Petr pak šel za ním zdaleka až na dvůr nejvyššího kněze; i seděl s služebníky, zhřívaje se u ohně. ⁵⁵ Ale nejvyšší kněz i všecka ta rada hledali proti Ježíšovi svědectví, aby jej na smrt vydali, avšak nenalezli. ⁵⁶ Nebo ač mnozí křivé svědectví mluvili proti němu, ale svědectví jejich nebyla jednostejná. ⁵⁷ Tedy někteří povstavše, křivé svědectví dávali proti němu, řkouce: ⁵⁸ My jsme slyšeli tohoto, že řekl: Já zbořím chrám tento rukou udělaný, a ve třech dnech jiný ne rukou udělaný postavím. ⁵⁹ Ale ani to jejich svědectví nebylo jednostejné. ⁶⁰ Tedy povstav nejvyšší kněz uprostřed, otázal se Ježíše, řka: Neodpovídáš ničehož, což tito na tebe svědčí?

⁶¹ Ale on mlčel, a nic neodpověděl. Opět nejvyšší kněz otázal se ho a řekl jemu: Jsi-liž ty Kristus, Syn Boha Požehnaného? ⁶² A Ježíš řekl: Jáť jsem, a uzříte Syna člověka, an sedí na pravici moci Boží, a přichází s oblaky nebeskými. ⁶³ Tedy nejvyšší kněz roztrh roucho své, řekl: I což ještě potřebujeme svědků? ⁶⁴ Slyšeli jste rouhání. Co se vám zdá? Oni pak všickni odsoudili jej, že jest hoden smrti. ⁶⁵ I počali někteří naň plvati, a tvář jeho zakrývati, a políčkovati, a říkati jemu: Prorokuj nám. A služebníci kyji jej bili. ⁶⁶ A když byl Petr v síni dole, přišla jedna z děveček nejvyššího kněze. ⁶⁷ A uzřevši Petra, an se ohřívá, a popatřivši naň, dí: I ty s Ježíšem Nazaretským byl jsi. ⁶⁸ Ale on zapřel, řka: Aniž vím, ani rozumím, co ty praviš. I vyšel ven před síň, a kohout zazpíval. ⁶⁹ Tedy děvečka, uzřevši jej opět, počala praviti těm, kteříž tu okolo stáli, že tento z nich jest. ⁷⁰ A on opět zapřel. A po malé chvíli opět ti, kteříž tu stáli, řekli Petrovi: Jistě z nich jsi, nebo i Galilejský jsi, i řeč tvá podobná jest. ⁷¹ On pak počal se proklínati a přísahati, pravě: Neznám člověka toho, o němž vy pravíte. ⁷² A hned po druhé kohout zazpíval. I rozpomenul se Petr na slovo, kteréž byl řekl jemu Ježíš: Že prve než kohout dvakrát zazpívá, třikrát mne zapříš. A vyšed, plakal.

15

¹ A hned ráno uradivše se přední kněží s staršími a s zákoníky i se vším shromážděním, svázavše Ježíše, vedli jej a dali Pilátovi. ² I

otázal se ho Pilát: Ty-liž jsi král Židovský? A on odpověděl, řekl jemu: Ty pravíš. ³ I žalovali na něj přední kněží mnoho. On pak nic neodpovídal. ⁴ Tedy Pilát otázal se ho opět, řka: Nic neodpovídáš? Hle, jak mnoho proti tobě svědčí. ⁵ Ale Ježíš předce nic neodpověděl, takže se podivil Pilát. ⁶ Ve svátek pak propouštěval jim jednoho z vězňů, za kteréhož by prosili. ⁷ I byl jeden, kterýž sloužil Barabbáš, jenž s svárlivými byl v vězení, kteříž v svadě vraždu byli spáchali. ⁸ A zvolav zástup, počal prositi, aby učinil, jakož jim vždycky činíval. ⁹ Pilát pak odpověděl jim, řka: Chcete-li, propustím vám krále Židovského? ¹⁰ (Nebo věděl, že jsou jej z závidosti vydali přední kněží.) ¹¹ Ale přední kněží ponukli zástupu, aby jim raději propustil Barabbáše. ¹² A Pilát odpověděl, řekl jim zase: Což pak chcete, ať učiním tomu, kteréhož králem Židovským nazýváte? ¹³ A oni opět zvolali: Ukřižuj ho. ¹⁴ A Pilát pravil jim: I což jest zlého učinil? Oni pak více volali: Ukřižuj ho. ¹⁵ Tedy Pilát, chtě lidu dosti učiniti, pustil jim Barabbáše, a dal jim Ježíše ubičovaného, aby byl ukřižován. ¹⁶ Žoldníci pak uvedli jej vnitř do síně, do radného domu, a svolali všecku sběh. ¹⁷ I oblékli jej v šarlat, a korunu spletše z trní, vložili naň. ¹⁸ I počali ho pozdravovati, řkouce: Zdráv buď, králi Židovský. ¹⁹ A bili hlavu jeho třtinou, a plvali na něj, a sklánějíce kolena, klaněli se jemu. ²⁰ A když se jemu naposmívali, svlékli s něho šarlat, a oblékli jej v roucho jeho vlastní. I vedli

jej, aby ho ukřižovali. ²¹ I přinutili nějakého Šimona Cyrenenského, pomíjejícího je, (kterýž šel z pole, otce Alexandrova a Rufova,) aby vzal kříž jeho. ²² I vedli jej až na místo Golgota, to jest, (vyložil-li by,) popravné místo. ²³ I dávali mu pítí víno s mirrou, ale on nepřijal ho. ²⁴ A ukřižovavše jej, rozdělili roucha jeho, mecíce o ně los, kdo by co vzítí měl. ²⁵ A byla hodina třetí, když ho ukřižovali. ²⁶ A byl nápis viny jeho napsán těmi slovy: Král Židovský. ²⁷ Ukřižovali také s ním dva lotry: jednoho na pravici a druhého na levici jeho. ²⁸ I naplněno jest písmo, řkoucí: A s nepravými počten jest. ²⁹ A kteříž tudy chodili mimo něj, rouhali se jemu, potřásajíce hlavami svými, a říkajíce: Hahá, kterýž rušíš chrám Boží, a ve třech dnech jej zase vzděláváš, ³⁰ Spomoz sobě samému, a sstup s kříže. ³¹ Též i přední kněží posmívajíce se, jeden k druhému s zákoníky pravili: Jinýmť jest pomáhal, sám sobě pomoci nemůže. ³² Kristus král Izraelský, nechažť nyní sstoupí s kříže, ať uzříme a uvěříme. A i ti, kteříž s ním ukřižováni byli, útržku mu činili. ³³ A když byla hodina šestá, stala se tma po vší zemi až do hodiny deváté. ³⁴ A v hodinu devátou zvolal Ježíš hlasem velikým, řka: Elói, Elói, lama zabachtani? jenž se vykládá: Bože můj, Bože můj, pročs mne opustil? ³⁵ A někteří z okolo stojících, slyševše to, pravili: Hle, Eliáše volá. ³⁶ A běžev jeden, naplnil houbu octem a vloživ na trest, dával jemu pítí, řka: Ponechte, uzříme, přijde-li Eliáš, aby jej složil. ³⁷ Ježíš pak

zvolav hlasem velikým, pustil duši. ³⁸ A opona v chrámě roztrhla se na dvě, od vrchu až dolů. ³⁹ Viděv pak to centurio, kterýž naproti stál, že tak volaje, vypustil duši, řekl: Jistě člověk tento Syn Boží byl. ⁴⁰ Byly pak tu i ženy, zdaleka se dívající, mezi nimiž byla Maria Magdaléna, a Maria Jakuba menšího, a Jozesova máte, a Salome. ⁴¹ Kteréž, když ještě byl v Galilei, chodily za ním a posluhovaly jemu, i jiné mnohé, kteréž byly s ním vstoupily do Jeruzaléma. ⁴² A když již byl večer, (že byl den připravování, to jest před sobotou,) ⁴³ Přišed Jozef z Arimatie, počestná osoba úradná, kterýž také očekával království Božího, směle všel ku Pilátovi a prosil za tělo Ježíšovo. ⁴⁴ Pilát pak podivil se, již-li by umřel. A povolav centuriona, otázal se ho, dávno-li je umřel. ⁴⁵ A zvěděv od centuriona, dal tělo Jozefovi. ⁴⁶ A Jozef koupiv plátna, a složiv ho s kříže, obvinul v plátno, i položil do hrobu, kterýž byl vytesán z skály, a přivalil kámen ke dveřům hrobovým. ⁴⁷ Ale Maria Magdaléna a Maria Jozesova dívaly se, kde by byl položen.

16

¹ A když pominula sobota, Maria Magdaléna a Maria Jakubova a Salome nakoupily vonných věcí, aby přijdouce, pomazaly Ježíše. ² A velmi ráno vyšedše první den po sobotě, přišly k hrobu, an již slunce vzešlo. ³ I pravily vespolek: Kdo nám odvalí kámen ode dveří hrobových? ⁴ (A vzhledše, uzřely odvalený kámen.) Byl zajisté veliký velmi. ⁵ A všedše do hrobu, uzřely

mládence, an sedí na pravici, oděného rouchem bílým. I ulekly se. ⁶ Kterýžto řekl jim: Nebojte se. Ježíše hledáte Nazaretského ukřižovaného. Vstalť jest, neníť ho tuto; aj, místo, kdež jej byli položili. ⁷ Ale jděte, povězte učedníkům jeho i Petrovi, žeť vás předejde do Galilee. Tam jej uzříte, jakož jest pověděl vám. ⁸ A ony vyšedše rychle, utekly od hrobu; nebo přišel na ně strach a hrůza. A aniž komu co řekly, nebo se bály. ⁹ Vstav pak Ježíš z mrtvých ráno v neděli, ukázal se nejprv Mariji Magdaléně, z nížto byl vyvrhl sedm ďáblů. ¹⁰ Ona pak šedši, zvěstovala těm, kteříž s ním bývali, lkajícím a plačícím. ¹¹ A oni slyšavše, že by živ byl a vidín od ní, nevěřili. ¹² Potom pak dvěma z nich jdoucím ukázal se v jiné způsobě, když šli přes pole. ¹³ A ti šedše, pověděli jiným. Ani těm nevěřili. ¹⁴ Nejposléze sedícím spolu jedenácti ukázal se, a trestal nedověru jejich a tvrdost srdce, že těm, kteříž jej viděli vzkříšeného, nevěřili. ¹⁵ A řekl jim: Jdouce po všem světě, kažte evangelium všemu stvoření. ¹⁶ Kdož uvěří a pokřtí se, spasen bude; kdož pak neuvěří, budeť zatracen. ¹⁷ Znamení pak ti, kteříž uvěří, tato míti budou: Ve jménu mém ďábly budou vymítati, jazyky novými mluviti. ¹⁸ Hady bráti; a jestliže by co jedovatého pili, neuškodíť jim; na nemocné ruce vzkládati budou, a dobře se míti budou. ¹⁹ Když pak jim odmluvil Pán, vzhůru vzat jest do nebe, a sedí na pravici Boží. ²⁰ A oni šedše, kázali všudy, a Pán jim pomáhal, a slov jejich potvrzoval činěním divů.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last
Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmena Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2020-04-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 30 Nov 2021

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900